

[Landbrugsministeren.]

Forøgelse af Befolkningstætheden i disse Egne, som paa Grund af særlige Forhold ikke er paa Linie med det øvrige Land.

De Betæneligheder, der er fremkommet her ved Sagens første Behandling, er jo faa og giver mig ikke Anledning til mange Bemærkninger. Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen og ogsaa det ærede Medlem Hr. Holger Andersen talte om, at det maaske var for stort et Beløb, der var anført i Lovforslaget, det ærede Medlem Hr. Holger Andersen mente, at det kunde strækkes ud over en længere Aarrække. Jeg skal herom sige, hvad vist ogsaa fremgik af min Fremsettelsestale, at jeg lægger ikke megen Vægt paa Beløbets Størrelse; men jeg ønsker dog at anføre et Beløb, som betyder fra Regeringens og Rigsdagens Side en Tilkendegivelse overfor Offentligheden af, at her er en Opgave, som skal tages op, en Opgave, som vi vedkender os, og til hvis Løsning vi vil stille Midler til Raadighed. Til det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen vil jeg sige, at oprindelig var det egentlig min Tanke, at Lovforslaget kun skulde gælde eet Aar; og jeg havde da tænkt mig at stille 5 Mill. Kr. til Raadighed i Lovforslaget, skønt jeg var klar over — og det har jeg ogsaa sagt før —, at der ikke blev Anvendelse for 5 Mill. Kr. i et Aar; dog vilde jeg mene, at det vilde være urigtigt at begrænse det alt for karrigt, for her er jo ikke Tale om et Tilskud, her er ikke Tale om en Gave eller en Bevilling til en enkelt Landsdel, det er ikke saadan, at man giver Pengene ud; det er, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen sagde, en Finansiering, det er Statens Jordfonds Midler, der anvendes. Disse Midler er i Øjeblikket anbragt paa forskellig Maade, som ærede Medlemmer vil vide, en stor Del i Ejendomme, andre i Obligationer og paa anden Maade. Midlerne er der, og som jeg har sagt før: Disse Midler kan ikke faa en bedre Opgave end at gaa derned — de kan maaske senere blive frigjort igen — som Finansieringskapital for den Opgave, der venter der. Og det forekommer mig, at det i hvert Tilfælde vil være rigtigt, at baade Regeringen og Rigsdagen siger: Midlerne er der, og der skal stilles saa mange Penge til Raadighed, at det i hvert Tilfælde ikke bliver Mangelen paa Bevilling, der kommer til at hemme Arbejdets Igangsettelse.

Oprindelig var det, som sagt, min Hensigt at nøjes med det ene Aar, idet jeg nemlig forudsatte at det maatte være forbeholdt den kommende Rigsdagssamling at beskæftige sig med den nærmere Udformning af Reglerne for den Udstykning af særlig Art,

der her skal finde Sted, og som ikke er ganske den samme, som vi har arbejdet med i det øvrige Land. I og for sig kunde jeg derfor godt have nøjedes med et Aars Bevilling, og Spørgsmaalet skulde saa have været taget op næste Aar. Men jeg har dog ved nærmere Overvejelse tænkt mig, man ved jo ikke, det kunde jo tænkes — jeg haaber det ikke —, at det ikke skulde være muligt at naa til et Resultat i den kommende Rigsdagssamling, og saa gør det jo ikke noget, at der er sat to Aar her; men det er jo muligt, at det ikke faar den Betydning, og at man i og for sig godt kunde nøjes med et Aar. Under Henvisning til, hvad jeg her har anført, vil jeg dog henstille, at man sætter to Aar og som Maksimumsbeløb for hvert af disse to Aar 5 Mill. Kr., saa vil man jo senere kunne tage Stilling til Lovforslaget og til, hvad der i det hele taget skal ske udover, hvad der her er nævnt. Det er, som sagt, et foreløbigt, et forberedende Forslag, der foreligger, ikke blot for at vise, at vi vil tage Opgaven op, men ogsaa for at denne Sommer ikke skal gaa tabt, men at der kan paabegyndes, iværksættes Opkøb, Vejanlæg, Grundforbedringsarbejder, hvilket jo vil være af Betydning for Beskæftigelsen allerede næste Aar og næste Vinterhalvaar.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen mente at maatte fremsætte Ønske om, at de Opkøb, der fandt Sted, kun kunde gøres efter Indstilling gennem det samlede Jordlovsudvalg. Jeg skal herom sige, at selvfølgelig vilde det være en Behagelighed for Landbrugsministeren i en vis Henseende, hvis det stod i Loven; for derved blev hans Ansvar jo i kendelig Grad formindsket. Men jeg maa dog sige, at jeg ikke blot anser det for meget uheldigt, om man satte det i Loven eller til Lovens Vedtagelse knyttede noget saadant som en Betingelse; men jeg vilde da ogsaa finde det uheldigt, om man traf den Bestemmelse, at der overhovedet ikke kan købes Jord, uden at der foretages en samlet Indstilling fra Jordlovsudvalget. En saadan Fremgangsmaade vilde, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, der er Formand for Jordlovsudvalget, allerede har oplyst, være ganske i Strid med den Forretningssang, der anvendes over hele Landet. Naturligvis er det rigtigt, at Landbrugsministeren, som til syvende og sidst har Ansvaret, maa give Bemyndigelse. Det har formet sig paa den Maade, at Jordlovsudvalgets Formand Gang paa Gang er gaaet til Landbrugsministeren, naar der var Tale om at foretage Køb, men den anvendte Fremgangsmaade er den, at Købet er foretaget, naar Formanden og det stedlige